

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 3135

Doknr.
410701

Dato
26-04-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 30. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 496 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 496:

"Vil ministeren undersøge, hvilke tiltag der har været taget, før man skrider til tvangsbortadoption, herunder redegøre for, hvilke forebyggende foranstaltninger der iværksættes før tvangsbortadoption, f.eks. afsøgning af netværkets ressourcer, herunder om der er mulighed for netværksplejefamilie?"

Svar:

Bestemmelserne om adoption uden samtykke skal sikre børn, der ellers ville have været anbragt uden for hjemmet i en længere årrække, en mulighed for kontinuitet og stabilitet i opvæksten. Generelt skal en adoption – uanset om det sker med eller uden forældrenes samtykke – altid være til barnets bedste.

Efter servicelovens § 68 d skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med afgørelser om anbringelse uden for hjemmet overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge i stedet bliver adopteret, når det må antages, at barnet skal være anbragt i en længere årrække.

Det er samtidig fastsat i servicelovens § 52, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, der bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse, der udarbejdes forud for afgørelsen om at iværksætte en foranstaltning.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen ikke skal have iværksat bestemte tiltag eller truffet afgørelse om forebyggende foranstaltninger over for forældrene eller et barn, for at kunne forelægge en sag for børn og unge-udvalget om adoption uden samtykke. Det er børn og unge-udvalget, der beslutter, om sagen skal indbringes for Ankestyrelsen med indstilling om bortadoption uden samtykke.

Da adoption uden samtykke er en meget indgribende foranstaltning over for både forældre og barn, stilles der høje krav til sagsbehandlingen i disse sager, og Ankestyrelsen skal ved deres afgørelse af sagen vurdere, om det er sandsynliggjort, at en adoption uden samtykke vil være det bedste for barnet. Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene.

Under hensyn til de retssikkerhedsgarantier, der er knyttet til den grundige sagsoplysning, som en adoption uden samtykke forudsætter, og som også er underlagt domstolskontrol, finder jeg ikke, at der er grundlag for at gennemføre en undersøgelse af de omtalte forhold i de konkrete sager.

Med venlig hilsen
Astrid Krag